

къмъ царь Симеона му прѣдлага да се задоволи само съ годишенъ данѣкъ, часть отъ земя и скъпоцѣнни дрехи, които византийцитѣ се задѣлжавали ежегодно да му даватъ⁸⁸. Но освѣнъ скъпоцѣннитѣ дрехи, съ които българскитѣ владѣтели се обличали, тѣ още носѣли и други украшения, които били знакове на владѣтелското имъ достоинство, отъ които най-важнитѣ били слѣднитѣ:

Корона. Не е извѣстно, да ли се извършали нѣкои религиозни обреди и какви, когато българскитѣ езичници владѣтели приемали владѣтелската власть; обаче слѣдъ прииането на християнството въ България се въвелъ обичаятъ да се коронясватъ. Въ християнската епоха, когато новъ владѣтель се възкачвалъ на владѣтелския прѣстолъ, се извършали разни религиозни обреди и между другото тържествено на главата му се полагала корона. Короната била най-важниятъ и най-главниятъ знакъ на царското достоинство и се наричала съ грѣцката дума диадима (*διάδημα*). Историята не е запазила нѣкое подробно описание на религиознитѣ обреди, които се извършали при коронясването на българскитѣ владѣтели. Никита само споменува, че царь Петъръ II положилъ на главата си и златенъ венець⁸⁹. Безспорно е, че туй ще да е станало слѣдъ извършането на необходимитѣ за тази цѣль религиозни обреди. Рилскиятъ кардиналъ Лъвъ на 8 ноемврия 1204 год. въ съслужение съ българския архиепископъ Василий и други български епископи и въ присѣтствието на боляритѣ и многоброенъ народъ коронясалъ царь Калояна съ кралска корона и му прѣдалъ и

⁸⁸ Златарски В. Н. Писм. на патр. Ник. Мистика, Мсб. XII, 122, 124.

⁸⁹ Nicet. 486. . . . ἄτερος δὲ τῶν ἑμαυμόνων ὁ Πέτρος καὶ στέφανίσκῳ χρυσέῳ διαδέεται τὴν κεφαλὴν καὶ τοῖς ποσὶν ὑποράπτει καὶ περιτίθησι κοκκοβαφὲς πέδιλον“.